

POSTANOWIENIE

Dnia 3 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jarosław Matras

SSN Barbara Skoczowska

w sprawie **R. N.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 marca 2022 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 stycznia 2022 r., sygn. akt I KO 42/21, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania lustracyjnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 stycznia 2010 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w B. z dnia 3 września 2009 r., sygn. akt II K (...), wobec jego oczywistej bezzasadności,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.l. w zw. z art. 545 § 3 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2022 r., sygn. akt I KO 42/21, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 545 § 3 k.p.k., odmówił przyjęcia wniosku R.N. o wznowienie postępowania lustracyjnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 21 stycznia 2010 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w B. z dnia 3 września 2009 r., sygn. akt II K (...), wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł wnioskodawca, który podnosząc zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię wskazał na szereg okoliczności stanu faktycznego, które świadczą o tym, iż nie pełnił on służby w organach SB.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie wniesione przez wnioskodawcę nie jest zasadne.

Zgodnie z aktualnym brzmieniem przepisu art. 545 § 3 k.p.k., osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W przypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, rozumianej jako niedającej żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych. Taki stan rzeczy wystąpił w przedmiotowej sprawie.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 28 stycznia 2022 r. skarżący nie podał żadnych okoliczności, które mogłyby podważać trafność wydanego zaskarżonego rozstrzygnięcia. Po raz kolejny przytoczył okoliczności, które, jego zdaniem, świadczą o tym, że nie pełnił on służby w organach SB. Z lektury uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika natomiast jednoznacznie, że Sąd Najwyższy poddał analizie wszystkie okoliczności wskazane we wniosku R. N.. W tej sytuacji, zażalenie, które sprowadza się do powtórzenia okoliczności opisanych we wniosku o wznowienie postępowania, nie mogło przynieść oczekiwanego przez skarżącego rezultatu, tj. uchylecia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Za całkowicie błędny uznać należy zarzut rzekomej obrazy prawa materialnego. Po pierwsze, skarżący nie wskazuje przepisu, który został obrażony, a po drugie, w realiach rozważanej sprawy do takiej obrazy dojść nie mogło. Podstawą wydania zaskarżonego postanowienia był przecież przepis procesowy (art. 545 § 3 k.p.k.), a nie prawo materialne.

Na koniec należy podkreślić, że aktywność procesowa wnioskodawcy nie pozostaje w istocie w związku z prawnymi podstawami wznowienia postępowania lustracyjnego. Zarówno kolejny wniosek o wznowienie postępowania, jak i zażalenie wniesione w omawianej sprawie świadczą, jak trafnie zauważono na stronie 3 zaskarżonego orzeczenia, o braku znajomości przez skarżącego przesłanek wznowieniowych zawartych w ustawie lustracyjnej i dowodzą jedynie braku akceptacji wnioskodawcy dla zapadłych do tej pory orzeczeń.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.